

l'escala

BUTLLETÍ CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 101

OCTUBRE 1988

Sumari

EDITORIAL: FULL OBERT — CULTURA — LECTURA —
VIDA ESCALENCA — CONVERSA AMB ... — DE MÉS I DE
MENYS — ESPORT I LLEURE — NOTICIARI LOCAL — UN
XIC DE TOT — HUMOR A & A — FOTOGRAFIES ANTIGUES
DE «QUAN EREM INFANTS» — «ANTIGA DE L'ESCALA»
ETC, ETC.

L'AJUNTAMENT
INFORMA
pag. 15

REDACCIÓ

Apartat de Correus, 19
17130. L'ESCALA

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
CONSELL DE REDACCIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Piqué, D. Poch, Francesc Targa.
ART I CULTURA: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
ESPORT I LLEURE: J. Vilabré
NOTICIARI LOCAL: Serveis Informatius Ràdio l'Escala
VIDA ESCALENCA: R. Guanter
SUBSCRIPCIONS: D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats - Tel. 77 02 04
ADMINISTRACIÓ: J. Piqué - Tel. 77 19 60
IMPRESSIÓ: Gràfiques del Ter, s.a. D.L. GI/287-82

PUNTS DE VENDA:

- BALLESTA, C/. Pintor Joan Massanet, 8
- BAMBI, Avinguda Ave Maria
- LLIBRERIA ROSA, Plaça de les Escoles
- ROMAGUERA, Cl. del Pont, 24
- TROBADORS, Passeig del Mar, 2

EDITORIAL

TOLERÀNCIES

«Un 70 per cent de les discoteques tancades per la Brigada del Joc i Espectacles estan relacionades amb la utilització o admissió il·lícita de menors d'edat, segons el cap del servei d'estudis de la Seguretat. Segons ell, la majoria dels casos es va deure a la utilització de menors en espectacles no autoritzats per a la seva edat i a la venda de begudes alcohòliques a aquests». (De la Premsa).

Aquesta notícia, apareguda a la premsa diària, constata un fet habitual, malauradament, en el nostre país: la insòlita tolerància en que s'accepta la presència dels menors en discoteques, bars, llocs de joc, etc. Tots hem vist mainada alternant en llocs que la llei impedeix amb la conseqüent consumició d'alcohol en molts casos sense que el bon seny dels responsables dels locals, ni l'actuació dels qui poden i deuen fer complir la llei, destaquin per la seva rigorositat. Sembla, inclús, tot sovint, com si aquestes infraccions -que tota persona sensata constata fàcilment la seva perillositat- fossin contemplades per una àmplia majoria com inofensives entremaliadures sense conseqüències.

No cal ser un expert per adonar-se, en canvi, que el perill es enorme. Que una societat comença la seva degradació descurant els sectors més dèbils, (tal com els adolescents dels qui estem parlant) i deixant-los indefensos enfront l'acaçament de gent sense escrúpols capaços de les majors arbitrietats i abusos amb tal de embutxacar-se un grat més de calderilla.

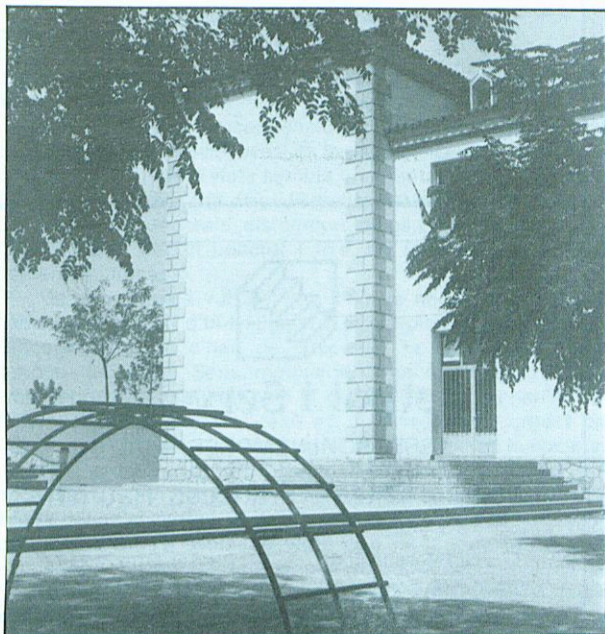
Si existeixen lleis -que hi són- que protegeixen els menors en aquestes circumstàncies, per què no s'apliquen amb el rigor que exigeix un assumpte de tanta importància?. Per què es manté una aparent posició de «màniga ampla» incomprensible, que no té precedents en cap altra país civilitzat?. Tan de bo la severitat en que es persegueixen altres tipus d'infraccions menys greus, socialment parlant, es vegés proporcionalment reflectida en casos com aquests

Es evident que cal un urgent reciclatge en l'escala de valors que s'està utilitzant en molts casos dins l'àmbit de l'actuació legal, i restablir-la en els veritables i justos termes.

Tots hi sortirem guanyant.

El Consell de Redacció es reserva el dret de resumir, ajornar o suprimir de manera parcial o total, qualsevol mena de col·laboració rebuda.

HISTÒRIA DELS COL·LEGIS DE L'ESCALA (LA REPÚBLICA) (XIII)

Vull fer constar abans de començar la part que toca avui que en el capítol anterior (que va sortir a L'ESCALENC del mes d'agost) vaig demanar que si algú sabia a què era deguda la festa que en la 1ª reunió de l'any 1.932 el Consell Local d'Ensenyament va posar al 25 d'octubre, tingués l'amabilitat d'explicar-nos-ho. Bé, doncs un amic i company dels anys que anàvem a l'escola, en Josep Vilabrú, m'ha dit que la seva mare se n'ha recordat, i per altra banda hem rellegit l'article d'en Lluís Albert publicat també aquí en el núm. 90 (novembre 1.987) amb el títol «Una obligada commemoració escalenca», del qual copio el 1er paràgraf: «El passat dia 25 d'octubre va fer exactament cent cinquanta anys que l'Escala va viure el fet bèl·lic més important de la seva curta història: l'aferissada resistència a l'atac de les nombroses forces del cabdill carlista Benet Tristany. Tal acció, molt comentada en la seva època, es troba ressenyada en el «Boletín Oficial de la Milícia Nacional del Reino». Aquesta commemoració,...» Amb això crec que queda clar per què l'any 1.932 pensessin en posar el 25 d'octubre com a festa local.

Continuant amb les reunions del Consell Local, en la que se celebrà en ple estiu, **el dia 1 d'agost de 1.932**, s'acomplí un dels acords de l'acta anterior: sol·licitar la creació d'una escola de pàrvuls, per la qual cosa seguidament s'havia de fer la instància «portant-la a l'Alcaldia d'aquesta Vila perquè fent-se-la seva, l'adrecés al Sr. Inspector de la Zona suplicant-li un informe favorable i donar-li el curs legal en aquesta casos. Feta la sol·licitud pel Vocal Secretari per donar-li el curs proposat, es passà a tractar de la formació del Calendari escolar per a regir en el pròxim any de mil nou-cents trenta-tres, proposant i acordant que siguin dies festius el dia sis de gener, dos dies de carnava, disset d'abril, el quinze, el vint-i-nou i trenta de juny i el primer de novembre». (D'aquestes festes locals escollides pel 1.933 penso que n'hi ha algunes que devien ser festes religioses les quals probablement la República havia suprimit amb caràcter general).

De la reunió següent, que va ser **el dia 11 de novembre de 1.932**, només traduiré (els altres punts són referències generals a tràmits d'estadística escolar) que «aquest Consell acordava haver vist amb satisfacció el que s'hagi concedit a aquest Municipi una escola de pàrvuls dirigida per Mestra».

Després d'aquesta reunió segueix la següent certificació en el mateix llibre d'actes **el dia 12 de gener de 1.933**: «En Ferran Resa i Berché Secretari del Consell Local de Primer ensenyament d'aquesta Vila certifico: Que en el dia de la data ha pres possessió del càrrec de Mestra interina de l'Escola nacional de Primer ensenyament de pàrvuls d'aquesta localitat Na Maria Dalmau i Llauró nomenada per a aquest càrrec per En Josep Junquera i

Muné President del Consell Provincial de Primer ensenyament d'aquesta província en el dia cinc de gener de mil nou-cents trenta-tres previ acompliment de totes les formalitats exigides per aquest acte». (Signat pel secretari amb el Vist-i-plau del Sr. Isern com a president.) Aquesta va ser la 1ª parvulista de l'actual col·legi públic «Empúries». (El seu nom era com està escrit, Maria Dalmau; cal no confondre amb la Srta. Magda Dalmau, que vindria dos anys més tard i va tornar després de la guerra fins a la seva jubilació el 1.974).

Reunió del 25 de juliol de 1.933.— Pel Secretari del Consell Local es donà lectura als Decrets de 7 de juny (Gaseta del 8), i 22 del propi mes (Gaseta del 28) en el que en els mateixos es refereix respecte a la substitució de l'ensenyament religiós i a la confecció d'una estadística d'establiments escolars».

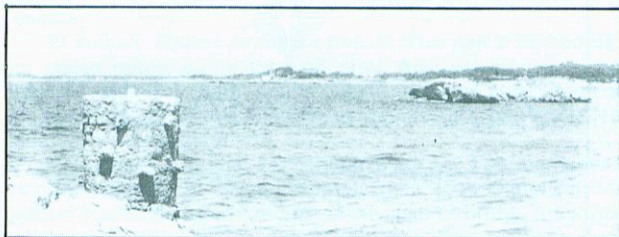
«Acte seguit s'obrí discussió sobre el que es disposa en els Decrets abans citats acordant de donar acompliment als mateixos».

«A continuació es procedí a l'examen dels qüestionaris rebuts de la Secretaria de l'Ajuntament d'aquesta Vila no trobant en els mateixos cap error ni omisió, aquest Consell Local acordava enviar a la Comissió Mixta provincial de substitució de l'ensenyament donat per les Confessions i Congregacions religioses, les referides estadístiques així com el resum de les mateixes fet per aquest Consell amb les observacions convenients».

«I no havent-hi més assumptes de què tractar s'aixeca la sessió...»

(Signat: el president, Sr. Isern; el secretari, Sr. Resa; vocals: Salvador Sala i Granés, Lluís Sureda, Júlia Pujol, Dolors Comas).

Joan Morera

NOTÍCIES AGRADABLES

També passen coses agradables... Potser no us ho creureu, però en aquest agredolç de la nostra vida escalenca, **molt més del que podeu pensar**, hi passen coses molt bones que poden servir d'exemple a d'altres comunitats.

Vet aquí la notícia agradable:

Dissabte passat vaig assistir a una trobada d'aquelles que fan història, especialment en un poble que s'ha fet tristament «famos» per les notícies de punyalades, robatoris, drogues, violacions, etc

Fou un sopar de germanor de tots els escalencs que tenien alguna relació amb la pesca: pescadors jubilats o en actiu, peixeters, saladors d'anxova i tots els industrials del subministrament i la conservació de tot el ram de la pesca.

Un sopar de fraternitat de 250 persones fet en el marc mateix on cada dia s'encanta el peix. El lloc estava il·luminat amb potents llums i profusament enfolcat amb tot detall.

El menú era abundós i ric: carn a la brasa preparat pels mateixos homes del mar, especialistes en suquets de peix però que no eren pas profans dels guisats de carn. Tot fou regat amb vins i espumosos de qualitat.

I per damunt de tot, la gran germanor de les famílies pescadores, que donaren un testimoni d'amor i compenetració exemplar.

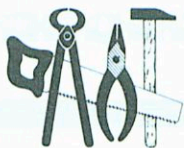
La festa va concloure amb un divertit ball familiar amenitzat per un conjunt que ens delectava amb cançons de tot temps i que féu les delícies de grans i petits.

Fou una festa popular, tant de participants com d'organitzadors, que ha deixat un grat record al nostre poble i ganes de tornar-hi l'any vinent.

Mossén Salvador Jué. Rector

FERRETERIA

GUILLOT

PINTURES
I
JARDINERIA

C/. del Mar, 6 - Tel. (972) 77 04 86 - L'ESCALA

Ramon Ylla i Heras
JARDINER

PROJECTES, MANTENIMENTS I NETEGES
DE JARDINS I TERRASSES

C/. Muntanya Rodona, 12
Camp dels Pilans
Tel. 77 17 34

C/. Maranges, 25
L'ESCALA (Girona)
Tel. 77 01 95

Hostal «El Roser»

RESTAURANT
especialitat en peixos
i mariscs

* *
HOSTAL MIRYAM HOSTAL REINA

Complete bathroom / Baño completo
Salle de bains complete / Mit Baderaum
Calefacció central / Aire acondicionat
Parking particular / Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9 L'ESCALA
Tels. (972) 770219 / 770977 (Girona)

Estudi i Servei.s.c.

ASSESSORIA EMPRESARIAL

Jaume Batlle i Francesc Raurich

C/. Joan Massanet, 40
Apartat de Correus, 5

Tel. (972) 77 21 77
17130 L'ESCALA

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

CAIXA DE CATALUNYA

GIMNÀS PER HOMES, DONES I NENS • AVINGUDA GIRONA, 34 • 17130 L'ESCALA (Girona)

FORUM
E S P O R T I U

G FINQUES GUANTER

ASSEGURANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT

Avgda. Ave Maria, 7 - Tel. 77 02 72 - L'ESCALA

**AGRUPACIÓ FLEQUERA
EMPORDANESA S.A.**

Carretera de Viladamat a Palafrugell s/n

Telèfon: 77 00 81 — L'ESCALA

MARIA BUIXEDA BURGAS

Vímet

- MOBLES
- ARTICLES BAMBÚ
- DECORACIÓ
- CISTELLERIA
- REGALS
- BOSSES

C/. Empúries, 19
C/. Calvari, 20
Tel. (972) 77 01 85 - L'ESCALA

AIRSA

AÏLLAMENTS, IMPERMEABILITZACIONS
I REVESTIMENTS, S.A.

danosa

Passeig Sant Joan Bosco, 47 - Tel. 20 10 62
PONT MAJOR - GIRONA

EDUQUEM PER AL LLEURE

Abans deiem, eduquem i formem per al treball, i si queda temps ho farem per l'oci.

Però avui una conseqüència de la crisi de la societat, sobretot en el món dels joves, és la desvalorització progressiva de la feina. A primera vista sembla una contradicció, de fet a la pràctica, és una realitat. Per a la mentalitat de les noves generacions, el hàbits laborals, els compromisos i les exigències que representa el treball concret i fixe, no té bona premsa i va perdent significació.

De cap manera vull dir que s'ha de negligir l'esforç, els hàbits d'estudi i d'investigació, proporcionats a l'edat de l'escolar. Tampoc s'han de descuidar la formació d'hàbits seriosos de treball. Seria impossibilitar-los d'arribar a treballar amb seriositat i competència el dia de demà i tancar-los les portes abans d'hora. Tot això és una necessitat urgent per l'estabilitat del noi i del jove, com per el seu futur en la societat.

Per a tot això cal donar motivacions, però no ens enganyem, el noi que un cop i altre busca treball i no el troba, acaba vivint al marge de la disciplina laboral. Perd interès i descobreix altres estils de viure que no poden ignorar els educadors, i s'adona també que hi ha altres maneres de guanyar-se la vida, al marge del procés productiu. Pensem-hi i obrim horitzons, abans que sigui massa tard. Hem d'acompanyar el jovent, no dient-los el que han de fer solsament, sinó comprenent la seva problemàtica, que és molt complexa i difícil.

El noi sap que no és pas segur que trobi feina després dels seus estudis. El model d'identificació més proper, el familiar (moltes vegades el pare està en l'atur i els germans igual) no és el més adequat per a la seva formació.

Com enfocar les motivacions del noi?. No podem dir:

- Si no estudies no trobaràs treball!

Podria contestar el noi «Molts que han estudiat, no treballen» Cal donar altres motivacions, al parlar de l'estudi. El saber l'ajuda a ser més persona, a poder-te relacionar més eficaçment amb els altres, i tens més sortides per a la feina que si no estudies. Però això no és tot. I el noi ho sap.

Caldrà doncs donar importància, m'atreveixo a dir relativa, als programes, encara que s'hagin de dur a terme i donar-ne més a la formació encaminada a aprofitar el temps lliure. Ja s'ha parlat de la «civilització de l'oci». Els nois i les noies, cada vegada tenen més temps lliure perquè no treballen, perquè ho fan esporàdicament. Treballen tres mesos. Després mig any sense treball, els tornen a reatmetre (saben molt bé perquè) i el noi i la noia es troben a les mans uns dies, unes hores de lleure que no saben què fer-ne. El lleure pot ser una arma de dos talls per a la societat. Dependrà del valor que s'ha donat en la formació del mateix.

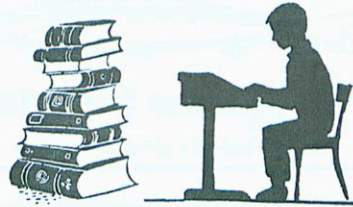
Pot ser que la conseqüència, l'aprofitament per part dels altres per tirar incentius als joves, poc valuosos per ells, que no saben on van, ni saben què fer. O pot ser ben enfocat: un espai de cultura, d'estudi gratuït, no forçat, d'esport, de relació humana i de d'ocupació social, d'afeccions útils i instructives. El contacte amb la natura, la prestació de serveis amb esperit altruista, són alguns dels elements a tenir en compte en el pla educacional.

I volem dir que llavors els nens i nenes a l'escola hi gaudirien més que atiborant-los de programes que s'han d'estudiar, no perquè és vol saber sinó perquè està manat que s'estudii?...

Hi hauria molt més a dir, potser en una altra ocasió torni sobre el mateix, però l'escola d'avui, a més dels ordinadors, hauria de tenir en compte els problemes que afecten als nois que són molts i molt complexos i a casa es silencien i a l'escola no hi ha temps per culpa d'un horari que fa anar el nano com una pilota i potser els que juguem aquest partit, no el tenim a ell personalment massa en compte.

Eduquem, no solsament per a la feina, sinó per la vida que això sempre serà un valor important de cara a la persona i a la societat. I llavors com deien els antics, l'ensenyament, l'aprenentatge, es farà gaudint, que ja es força important.

Neus Ximinis

EXÀMENS FINALS

Als anys seixanta, jo era d'aquells estudiants que durant tot el Batxillerat, s'examinaven per lliures a l'Institut de Figueres. Els exàmens duraven tot el dia, i estàvem entrant i sortint continuament de l'aula. Era una jornada dura, però ho compensava el fet que la resta de l'any vivíem a l'Escola. No havíem de desplaçar-nos a estudiar fora del poble.

Quan rebíem les notes dels exàmens, se'ns podia qualificar en dos bàndols: els aprovats i els suspesos, els contents i els tristos. Però aquesta separació durava poc. Al dia següent nosaltres continuàvem essent iguals que ahir, que abans d'ahir, que sempre. Continuàvem essent amics, del mateix poble.

La valoració individual de cadascun, la feiem nosaltres. Prescindiem de les qualificacions dels exàmens, ja que mai havíem pensat que fossim competidors en una cursa de saviesa, memòria i intel·ligència.

Els adolescents d'aquella generació només estàvem per viure la nostra vida, en el nostre món particular. Vivíem jugant, estudiant, rient, cridant i aprenent, ja que no sols s'aprenia a l'escola.

El suïcidi, aquest setembre passat d'un nen a l'Empordà, per males notes, és un fet molt greu. Això vol dir que hi ha alguna cosa a la societat actual que no funciona. Vol dir que el pes del fracàs escolar no s'ha de fer recaure solament sobre les espatlles de l'estudiant.

En general, avui dia, es mentalitza als nens per competir i triomfar (només cal veure l'exemple dels Jocs Olímpics). La pressió publicitària que exerceix la televisió és brutal. Als joves se'ls donen ja fetes les escales de valors.

Per això, quan es declara inútil a un adolescent, en allò que constitueix la seva principal ocupació durant tot l'any, les conseqüències poden ser gravíssimes.

De veritat, penso que els temps actuals no són gens fàcils per als joves. Abans almenys, les coses eren més flexibles, i no se'ns exigia tant. Es tenia un altre concepte de la vida.

Pere Juhé

PENSAMENTS I REFLEXIONS D'ESTAR PER CASA

Les medalles d'una olimpíada estan amarades amb el suor dels seus competidors.

...

Uns segons de lluita olímpica requereixen quatre anys d'esforç i sacrifici.

...

No hi ha cosa més tendra que la innocència d'un infant.

...

El precedent a favor d'un és un pas endavant a favor d'altres.

G.

ANXOVES DE L'ESCALA®

Magdalena Sureda

Tel. 77 0146

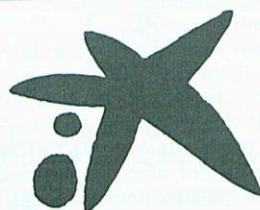

Bancotrans
Banc Comercial Transatlàntic

L'ESCALA

CASA CENTRAL BARCELONA
més de 90 oficines a Espanya.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

Caixa de Girona

Plaça Víctor Català, 9 - L'ESCALA

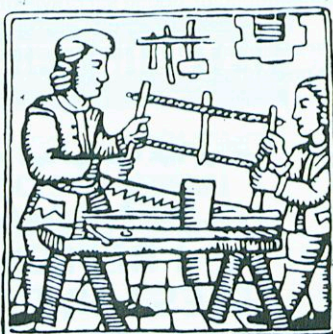
VOLEU REBRE L'ESCALENC A CASA?

SUBSCRIVIU-VOS TRUCANT AL
TELÈFON 77 02 04

O ESCRIVINT A L'APARTAT
DE CORREUS 19 DE L'ESCALA-17130

Mobles Sancho

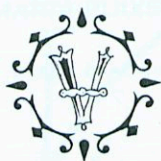
Ctra. Palafrugell, s/n.
(DAVANT GASOLINERA)
Telèfon 972 / 77 04 85
17130 L'ESCALA

Lindan

ELECTRODOMESTICS

SERVEI T.V. GARANTIT
A. PRADO

Plaça de les Escoles - Tel. 77 04 90 - L'ESCALA

SASTRERIA

Vilabru

Carrer del Port, 25 - Tel. 77 02 21 - L'ESCALA

CASA FEIXAS

INSTAL·LACIONS ELECTRIQUES, SANITARIES I CALEFECCIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Víctor Català, 17 - Tel. 77 01 99 - L'ESCALA

PETITA CRÍTICA LITERÀRIA

«LA PUNYALADA»

de Marià Vayreda

La novel·la de Marià Vayreda m'ha cridat l'atenció pels punts que té en comú amb la novel·la de Víctor Català: novel·la rural.

Tots els escalencs estimen el record i l'obra literària de la Caterina Albert; com a escalenca i per l'obra *solitud*. Doncs bé, quasi paral·lelament (Marià era 26 anys més gran) garrotxí i autor de *La Punyalada*, també constitueix una figura carismàtica que seria injust que no fos coneguda.

La seva obra té molts punts de contacte amb la novel·la modernista per excel·lència: *Solitud*; però per l'època que li toca viure (liberals/carlins) la figura de Marià Vayreda queda en certa manera eclipsada.

La seva idiosincràsia (com a classe social), el seu autodidactisme, la seva afeció a la pintura i el seu apassionament per la literatura rural; factors que coincideixen plenament amb la Víctor Català han estat la causa que sortís a la llum aquest article.

D'alguna manera i simbòlicament continua viu l'esperit del pastor de la muntanya (Marià Vayreda) el qual dona a conèixer com és el seu món a la Sirena (Víctor Català), encara que sigui a través del patrimoni cultural.

Per la seva classe social, en esclatar la guerra entre liberals i carlins, s'inclou dintre de l'exèrcit carlí formant part de l'estat major de Francesc Savalls.

La Punyalada és, segons els experts, la seva obra literària més important; la més representativa, potser perquè és l'última d'una època que està a les acaballes i que donarà pas a una altra de més moderna i urbana coincidint amb l'entrada del segle XX, en la qual la Víctor Català hi tindrà molt a dir.

Per el seu context rural, per l'època en la qual fou escrita, i pels seus personatges, constitueix una novel·la on l'Albert (el protagonista) lluita per depurar l'Alta Garrotxa dels individus facinerosos.

El meu propòsit, en aquest article, no és entrar en l'estudi psicològic dels personatges, ni en la crítica literària, sinó fer en certa manera un agermanament entre l'Alta Garrotxa i l'Alt Empordà i donar algunes dades dels mitificats bandolers del segle XIX i dels seus cosins germans els contrabandistes.

Marià Vayreda amb un llenguatge narratiu i rural, també amb un precís treball psicològic, ens comenta, encara que sigui mitjançant una novel·la, les probables circumstàncies a l'entorn dels trabucaires i del seu escenari.

Hem de tenir en compte que l'autor de *La Punyalada* havia format part, com hem dit, de l'exèrcit carlí a les ordres del carismàtic Francesc Savalls. Ja des de 1875, després de l'entrevista a la Corda (masia coneguda, ara, com a sala de festes i lloc de tertúlia dels caps de setmana) s'havia donat compte que l'ideal que defensava aferrissadament s'anava esvaint fruit de l'empenta dels moviments liberals. Crec que volia posar de manifest que en l'exèrcit carlí hi tenien lloc certes discrepàncies i lluites internes les quals els portarien a la desfeta.

Un article d'un llibre del qual es pot treure molt de suc si l'enfoquem des del punt de vista literari; també podria interessar entrar en el món dels contrabandistes; cal no deixar de banda la descripció detallada del paisatge: un racó sensacional i inèdit, una porta oberta cap a la terra aspra, trencada de mala petja.

La revista PRESENCIA de les comarques de Girona ha portat al còmic la novel·la que us comento, fent, en la meua opinió, una molt encertada aproximació gràfica.

Manuel Vilà i López

UN LLIBRE SOBRE LA COSTA BRAVA

Ara fa uns 33 anys, una jove llicenciada anomenada Yvette Barbaza arribava a les nostres costes per fer la seva tesi doctoral.

El treball durà 10 anys i 23 anys després n'ha sortit la traducció al català (1). Són unes 1.160 pàgines en què es fa una radiografia completa d'aquest país.

Aquest estudi continua essent encara avui no sols la manografia més completa que s'hagi escrit mai sobre la costa

catalana, sinó també una de les obres més importants sobre alguna regió del Mediterrani.

En la present edició catalana, l'obra ha quedat distribuïda en dos volums. En el primer, després d'una detallada introducció en que l'autora explica com ha realitzat la seva obra, entrem en l'estudi del medi, amb totes les dades relatives al clima, a la vegetació i al mar, així com en una anàlisi demogràfica exhaustiva. Tot seguit, dedica uns quants capítols a fer la història de la regió fins a arribar a la situació del segle XIX, en la qual estudia amb profunditat les estructures agràries i la seva expansió, la pesca, la navegació, la indústria del suro i clou amb una descripció de les formes de vida en aquella centúria.

En el segon volum l'autora presenta la irrupció del turisme com a fenomen que transforma radicalment el mode de vida de la Costa Brava. Examina els elements tradicionals del paisatge humà (agricultura, pesca, indústria) i tot seguit analitza el fet turístic (volum i naturalesa, els problemes d'equipament, la integració del turisme en les antigues formes de vida i les seves perspectives).

Finalment, hi ha el llarg apèndix de Joan Cals que situa el lector en la pista dels canvis que ha experimentat el litoral gironí d'ençà que Yvette Barbaza enlestí la seva tesi doctoral. Llavors l'autora calculava que l'any 1964 la capacitat d'allotjament era de 120.000 a 125.000 places. L'estimació que es feia l'any 1986 és al voltant del milió de places, cosa que significa que en un període de vint-i-dos anys aquesta magnitud s'ha multiplicat per vuit. El gruix del creixement s'ha concretat en residències unifamiliars, apartaments i allotjaments semblants. Això no és degut únicament a canvis en les preferències dels turistes, sinó principalment, a la conversió de la Costa Brava en una gran zona de segona residència.

Recepció turística, segona residència i recreació per a la gent del país són el motors de l'activitat econòmica a la Costa Brava, els quals s'interrelacionen profundament en diferents sectors que han sofert canvis radicals: sector primari, indústria, construcció, processos territorials, població, etc.

Tot plegat constitueix un extraordinari material de reflexió sobre aquest trosset de país del qual hi ha suficients motius per dubtar que conservi encara un paisatge humà.

Pere Guanter i Subirà

(1) Barbaza, Yvette. El paisatge humà de la Costa Brava. (II Volums). Edicions 62, Barcelona.

S'HA CREAT UN INSTITUT DE TEOLOGIA A GIRONA

S'acaba de crear a Girona un Institut de Teologia gestionat pel Seminari Diocesà, que té com a finalitat la d'oferir a tota mena de persones la possibilitat de fer un estudi sistemàtic de la Teologia, amb una durada de tres cursos acadèmics en vista a aconseguir el títol de diplomat en Teologia.

Les classes seran vespertines, a les aules del Seminari Diocesà.

Per a poder-se matricular com alumne ordinari o extraordinari en aquest Institut cal haver superat el C.O.U. o estudis equivalents. Si no, caldrà superar una prova que demostrï la capacitat per fer estudis superiors.

Els estudis de l'Institut ofereixen als professors de Religió la preparació teològica per tal d'obtenir la D.E.I. (Declaració Eclesiàstica d'Idoneïtat), especialment per a B.U.P. i F.P. 2.

Per aquest curs les inscripcions tindran lloc els dies 25, 26 i 27 d'octubre, de les 7 a 2/4 de 10 del vespre, a la Secretaria del Seminari Diocesà (Pujada Sant Martí, 12 - Telèfon 20 04 62). La inauguració de curs no tindrà lloc fins al dia 8 de novembre.

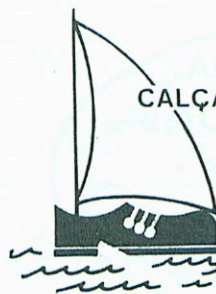
Aquest curs les matèries que s'impartiran a l'Institut de Teologia de Girona seran temes introductoris a la Teologia i a la Bíblia, amb uns complements de filosofia.

El professorat és el del Seminari Diocesà, amb algunes noves incorporacions. El qui dirigeix l'Institut de Teologia de Girona és el prevere Joan Planeles i Barnosell, llicenciat en Teologia a Pontificia Universitat Gregoriana de Roma.

RENAULT

GARATGE FUMADÓ

C/ Ave Maria, s/n.
Tel. (972) 77 04 81
17130 L'ESCALA (Girona)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

Pintor Joan Massanet, 10
Tel. (972) 77 02 53
17130 L'ESCALA
(Costa Brava - Girona)

MAGATZEMS **TITUS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI —
GELATS

Ctra. Viladamat a Palafrugell, km 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA
(Girona)

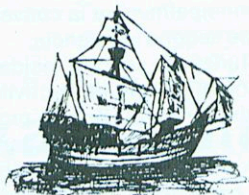
JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

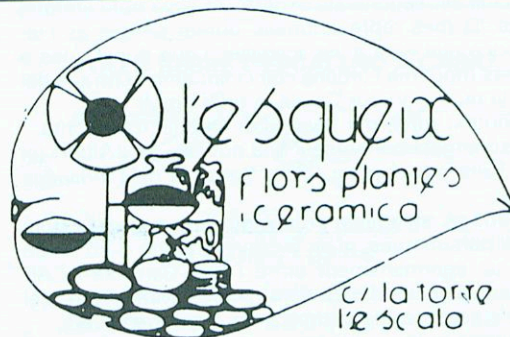
REPARACIONS

COPES I TROFEUS ESPORTIUS

C/ Joan Massanet, 26 - Tel. 77 05 48 - L'ESCALA

Caravel·la

le squeix
f'lors plantes
i ceramica

C/ la torre
l'escala

**CENTRE
D'ESPECÍFICS**

ROSA MARIA BALLESTA

FARMÀCIA

**FÓRMULES
MAGISTRALS**

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75 - L'ESCALA

Tel. (972) 77 03 95 - COSTA BRAVA - GIRONA

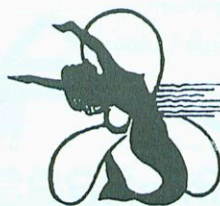

**HOTEL
RESTAURANT**

NIEVES MAR
(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 — 77 03 04 - Passeig Marítim - L'ESCALA
(Costa Brava)

JOPA

nàutica

Closa del Llop, s/n.
Tel. (972) 77 07 55
L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS - MOTORS - ACCESSORIS

EVINRUDE

hissant la ploma

L'empremta del passat, d'ara, d'aquest matí, d'ara mateix un demà que ve sense manies ni delicadeses.

DOS QUARTS D'HORA D'ESPERA

Es grata la galta amb gest pensatiu. Per la mirada, m'adono que ara és molt lluny d'aquí, tot i que a nosaltres dos ens separa poca distància. La vista fixa en un punt perdut de la paret blanca i un pensament que potser vola cap el repartiment dels nobels d'enguany, o més ben dit, cap el polèmic i absurd nobel de la Pau donat aquest any als "cascs blaus", l'exèrcit de l'Organització de les Nacions Unides —encara sembla que veig la fotografia, soldats-metrallera-en-mà, en la primera pàgina d'un diari de gran difusió que he fullejat aquest matí—. De sobte, mou el cap en un gest bruscat, com volent espantar els seus pensaments. Quina aberració veure com la Pau s'ha d'aconseguir amb un exèrcit ben organitzat i proveït.

Més aviat, però, diria que la seva ment va més enllà d'aquest horitzó blanc i pul·lula entre els puntets infinits i platejats que provoca la lluna en reflexar-se en la negra aigua de la mar. Mira com es somriu! Si fins i tot deu haver saltat d'una cresta d'ona a una altra. I, hi torna. Reincidència d'un esquerp i petit somniador.

En poques fraccions de segon, l'esguard esdevé trist; arqueja les celles i es dibuixa una lleugera arruga horitzontal en el front. Li veig un no sé què de pampallugues salades. Sembla que fins puc sentir el gust salat als llavis. Ni s'ha adonat que tinc els meus ulls dirigit al seu racó. Tanca les parpelles i una llàgrima i una altra llisquen ràpidament per un rostre que ha perdut tot vestigi de duresa: Aquella disfressa permanent i diària per fer front a... sense sortir-ne socarrimat. M'hi acostaria i li passaria la mà pels cabells, li donaria un cop a l'esquena amb gest carinyós, però, no em moc del meu seient. —peresa o és que m'estic tornant impassible?

M'ha vist. S'ha fixat que estic en un lloc on puc veure els seus moviments, tot i que he fet intents per defugir la mirada d'aquella que se m'atansa en un prec, de què...?

Empassa fins l'última gota salada amb un esforç visible de què no passa res. Em regala un somriure amb una breu inclinació de cap... Li torno i aixeco la mà dreta en una discreta salutació.

Alguna persona darrera meu ha obert un aparell de ràdio. En surt una melodia hindú que deixa quietud en l'estança. L'ambient una mica tens d'aquesta espera s'ha distès. Notes que semblen posades expressament deixen que el seu esperit vagi un altre cop lluny d'aquí, passejant-se enmig d'aquesta placida música. Se sent la sintonia de les notícies i seguidament els titulars: "cent trenta-cinc estats d'arreu del món atenen contra els Drets Humans. L'Estat espanyol també forma part de la llista negra, segons Amnistia Internacional, per les seves pràctiques de tortura". "A Xile s'estan vivint moments de gran tensió. La manifestació de diumenge va aplegar més d'un milió de xilens a favor del NO"...

L'empremta del passat, d'ahir, d'aquest matí, d'ara mateix... Un demà que ve sense manies ni delicadeses.

—Molt bona nit a tothom! —se sent una veu—. Que no era a les deu la reunió?

—Ca home, si vam quedar a dos quarts de deu per enllestir-ho tot més aviat.

—Doncs, no hi he pas pensat. De tota manera ja se sap que les reunions sempre comencen més tard de l'hora prevista.

Quan sortim li preguntaré què li passa. Anem massa de cap a la feina i no tenim espais per parlar; ni que sigui a cops de silenci o amb els ulls o un gest, li parlaré. O potser amb un somriure n'hi haurà prou.

conversa amb.....

Les primeres banyistes de la temporada, animadores de la platja. Tant bon punt comença el bon temps i quan encara molts no ens hem tret la roba d'hivern, els veïns del carrer de la Riera veuen passar la Lola i la Maria amb la bossa de les tovalloles que es dirigeixen a la platja. Solen encetar la temporada a darrers d'abril o a primers de maig i aguanten fins al novembre. Tothom ja les coneix i qui no les coneix ja les sent. Al mes de juny completen la colla: s'hi afegeixen la Carme Rodríguez, la M.^a del Camino, la Siseta Fragué, la Conxita Guerra i la Carme Solà. Prenen possessió del que serà el seu hàbitat durant una bona temporada i s'ho passen d'allò més bé; per arrodonir-ho celebren arrossades a la riba convidant-hi altres banyistes. Volien xerrar amb nosaltres i ho hem fet amb molt de gust.

L'Escalenc.- Feu-nos una presentació.

Carme Rodríguez- Fa 29 anys que vinc a l'Escala; m'hi estic sis mesos. La resta de l'any visc a Girona. Començo a anar a banyar al juny. Quan no sóc a la platja passo moltes estones fent ganxet i petit pois.

M.^a del Camino- Fa 43 anys que vinc a estiuejar a l'Escala, de manera que ja em considero escalenca. Estic uns tres mesos aquí, la resta la passo a Barcelona, respirant pol·lució. Aquí vinc a desintoxicar-me, m'ompló d'oxigen per aguantar tot l'hivern.

Siseta Fragué- Fa uns 30 anys que vinc aquí. Em quedo fins que comença a fer fred. Sóc d'Olot, un país també molt maco. Aquí tinc cura del jardí.

Conxita Guerra- Sóc barcelonina, fa molts anys que vinc. M'hi estic uns quatre mesos. No me n'aniria d'aquí perquè l'aigua és més bona que a Barcelona. Però tot i que l'aigua d'allí és més bruta em puc banyar tot l'hivern a la platja de la Barceloneta.

Lola Torres- Sóc de l'Escala de tota la vida. La meva distracció a l'estiu és anar-me a banyar.

Maria Poch- Jo he nascut i viscut sempre a l'Escala. Amb la Lola anem a la platja des de primers de maig fins a últims d'octubre. Sempre que sigui bon temps. I hi solem estar de dues a tres hores.

Carme Solà- He viscut tota la vida a l'Escala. Vaig a la platja des del mes de juny fins a mitjans d'octubre. I hi vaig molt sovint perquè hi ha tota la colla, sinó no hi aniria tant.

L'Esc.- Quan fa que feu aquesta colla?

Resposta- Fa uns cinc anys que va començar a formar-se la colla.

L'Esc.- Com passeu el temps allà, a la platja?

R.- Xerrant, parlant de menjars, del temps, de si farem algun tiberi, comentem també coses del diari, de la televisió, dels fills, dels nets...

L'Esc.- Us serveix de teràpia de grup?

R.- És clar! nosaltres no necessitem anar al psiquiatre, ja que l'aigua de mar ens relaxa del tot. N'hi ha que van a l'última boia, d'altres a la primera, però totes nedem.

Aquest any hem estat molt bé a la platja, ja que hi han posat unes plataformes i totes les criatures se n'hi han anat. Per tant hem pogut descansar i banyar-nos bé, sense que la mainada ens molestés.

L'Esc.- Pareu el sol o teniu para-sols?

R.- La Sra. Carme Rodríguez sempre té para-sol, però la resta no. Ho fem tot natural. Però ens posem un barret perquè no ens cremi la testa.

L'Esc.- Les que comenceu el mes de maig, us banyeu ja?

R.- Sí, la Maria i la Lola es banyen sempre que van a la platja.

L'Esc.- Temps enrera us queixàveu molt de la platja de l'Escala.

R.- Sí, perquè era molt i molt bruta, hi havia rates mortes, deixalles surant a l'aigua i la sorra era també molt bruta. Ara però i concretament en aquest any, s'ha de dir que la platja ha estat netejada cada dia, fins i tot durant el mes de setembre. L'aigua, degut segurament al funcionament de l'emissari, ha estat també molt neta. De tota manera res ens ha fet mai deixar d'anar-hi. Malgrat les males condicions sanitàries, nosaltres duro, ja que tenim una gran fal·lera.

L'Esc.- Abans no us netejaven la platja el mes de setembre?

R.- NO, el mes de setembre es deixava de netejar. Però nosaltres ens hem queixat moltes vegades i ens hem adreçat a diferents consellers de l'ajuntament i també a l'alcalde.

Resumint, sigui com sigui, ara les coses es fan com s'havien d'haver fet. I esperem que mentre hi hagi gent que es banyi, la platja s'anirà netejant. La sorra gràcies a que cada matí és regada i rasclinada queda molt neta.

L'Esc.- Què més fa falta a la platja?

R.- Valdria la pena que hi haguessin un parell de guàrdies que voltessin a l'entorn de la platja de tant en tant, ja que

els gossos ens molesten. Nosaltres considerem que la presència de gossos a la platja deteriora el seu sanejament.

L'Esc.- Hi ha algun cartell que prohibeixi els gossos?

R.- Sí, n'hi ha cinc o sis. Tot i amb això no en fan cap cas. La gent és molt poc cívica. I moltes vegades ens queixem i encara quedem malament.

L'Esc.- Van bé les dutxes?

R.- Sí, estan molt bé, l'única cosa que no havien d'haver tret era aquella aixeta per rentar-te els peus. Ara, per poder-te'ls rentar t'has de dutxar i això no va bé. Aquest sistema de les dutxes és molt dolent, es mulla tothom menys el que està a sota, i es perd molta aigua innecessàriament. La mainada en fa molt mal ús. Sense anar gaires dies endarrera, un parell de dones contemplaven com els seus fills deixaven anar l'aigua per jugar. Els vam dir a aquelles senyores que l'aigua costa diners. Elles si que ens contesten: "Amb alguna cosa s'han de divertir els nens, ja que si juguen a pilota també molesten".

L'Esc.- Què més manca a la platja?

R.- Seria bo que cap a la segona quinzena de setembre s'instal·lessin un parell de vestidors provisionals, ja que d'aquesta manera no ens n'hauríem d'anar amb els vestits de bany molls cap a casa.

L'Esc.- I ja a nivell global, què creieu que manca a l'Escala?

R.- Primer de tot és essencial que a algun indret del poble s'instal·lessin uns waters públics. És molt necessari, ja que hi ha molta gent que ens visita al llarg de l'any i no tenir-ne fa misèria, sent com és una necessitat.

Fa falta un ambulatori en condicions, però ben muntat per a qualsevol emergència. Una biblioteca com Déu mana, ja que poca cosa hi ha a la que tenim. Una brigada de gent que netegés les pinedes

quan s'acaba l'estiu. Es una vergonya, quan un va a passejar per l'abocador, Empúries, Montgó, per tot arreu està fet una porqueria, ja que els plàstics, el vent i l'aigua no els desfà. Hi han pinedes que serien una preciositat. També creiem que s'hauria d'arranjar el paviment del passeig des de la Casa Gran fins als Riells. També seria bo que l'ajuntament obligués a portar i utilitzar una bossa i una pala a totes aquelles persones que passegem gossos pel carrer.

L'Esc.- Trobeu a faltar algun lloc, algun centre on poder-vos reunir?

R.- Això per descomptat, fa falta un lloc on poder anar per reunir-nos i poder-hi passar l'estona. Creiem que a l'Escala hi falta un casino com els d'abans. A l'hivern creiem que molta gent es quedaria més temps, ja que s'hi trobaria més a gust.

L'Esc.- Considereu important que es faci la llar pels jubilats?

R.- Sí, ens sembla que és fonamental.

L'Esc.- Expliqueu-nos com són aquests dinars que organitzeu des de la platja.

R.- Organitzem dinars i ens ho passem bé, ja que un dia fem arròs, l'altre pollastre a la brasa... i sobretot que no faltin les ampolles de cava i les cartes. També tenim la Lola que és l'animadora. Aquesta és una manera agradable de trencar la monotonia. Quan mengem la paella ho fem a la Riba de can Massanet. D'altres vegades, però, ho fem a casa d'alguna de nosaltres o bé anem d'hotel. Procurem passar-ho tant bé com podem.

L'Esc.- Juguem sovint a cartes?

R.- Tres de nosaltres ens trobem cada dia per jugar de tres a quatre hores, però tota la colla solament juguem quan ens trobem pels dinars.

L'Esc.- Quina és la primera d'anar a la platja?

R.- La Conxita que hi va a les nou del matí i després hi torna cap a les vuit de la tarda. Més tard hi van la Lola i la Maria i de mica en mica va venint la resta de la colla.

L'Esc.- Quina és l'hora de més ambient?

R.- De dotze a dues del migdia.

L'Esc.- Avui, 26 de setembre, us heu banyat totes?

R.- Sí, i no una, sinó dues o tres vegades, s'hi estava d'allò més bé.

L'Esc.- I a l'hivern, quan no podeu anar a la platja, què feu?

R.- Doncs, tenim cura de la casa, dels néts... fem ganxet, mitja, llegim. I també fem els vestits per la festa de Carnaval.

L'Esc.- Les que sou de fora, per què vau triar l'Escala per estiuejar?

Carmen Rodríguez- La primera vegada que vaig venir va ser perquè una amiga meva es va casar amb un escalenc i, ves per on, jo, al cap d'un temps, vaig fer el mateix.

M.^a del Camino- Jo vaig venir perquè el meu marit de petit ja hi venia a estiuejar amb els seus pares. Un cop casats vam continuar venint perquè ens agradava a tots dos. L'Escala és única.

Siseta Fragué- Sempre ens ha agradat molt l'Escala. El meu home va venir per construir els banys de Riells ja fa molts anys. Primer vam estar a una casa que ens va deixar en Mallart i després ens vam comprar un terreny a on ara hi tenim una casa. Els meus fills també s'han comprat apartaments, ja que l'Escala els agrada.

Conxita Guerra- Nosaltres anàvem a Arenys, però en comprar el meu marit aquest terreny i en agradar-nos més l'Escala, vam deixar d'anar a Arenys.

L'Esc.- La conclusió és evident, un bon poble per unes millors banyistes.

Rodoma

vida escalenca

REFRESQUEM LA MEMÒRIA

Ricard Guanter

FEDERACIÓ CATALANA DE CLUBS DE FUTBOL

Llicència de jugador núm. 3394

Nom i cognoms: José Manuel Olivera,
Adreça: Barceloneta
Nom del Club: "San Jordi F.C."

Data de registre a la F. C. C. F.: 14 JUL 1923

El Secretari de la F. C. C. F.: [Signature]

Butlletí núm. 173

La present llicència o tarja de identitat es valerà per un any a partir del dia 1.º de Setembre; sa presentació és obligatòria abans de tot «match» oficial.

El que suscriu es compromet a respectar les regles del joc, així com els Estatuts i Reglaments de la Federació.

(Firma del titular.)
[Signature]

F. C. C. F. E.
Temporada 1923-24

FEDERACIÓ CATALANA DE CLUBS DE FUTBOL

Llicència de jugador núm. 3399

Nom i cognoms: Ernest Mecerreyes, Enx
Adreça: Barceloneta del Hospital
Nom del Club: "San Jordi F.C."

Data de registre a la F. C. C. F.: 14 JUL 1923

El Secretari de la F. C. C. F.: [Signature]

Butlletí núm. 178

La present llicència o tarja de identitat es valerà per un any a partir del dia 1.º de Setembre; sa presentació és obligatòria abans de tot «match» oficial.

El que suscriu es compromet a respectar les regles del joc, així com els Estatuts i Reglaments de la Federació.

(Firma del titular.)
[Signature]

F. C. C. F. E.
Temporada 1923-24

REGALS D'ESTIU

Més que regals, podríem dir-ne préstecs. Nosaltres, bé desitjaríem que fos el primer, però ens conformem bé prou amb el segon.

M'explicaré, ja que del contrari no m'entendréu.

Durant els estius –i aquest darrer no en fou pas una excepció– tinc l'oportunitat de saludar amics i persones escalencs que normalment resideixen a fora. I malgrat la molta feina que es té durant l'època estiuenca, sempre queda temps per xerrar amb ells una estoneta.

Com que es tracta de persones de la nostra edat i més grans, la temàtica local, centre de les nostres converses, és, sens dubte, la que es refereix a vells records escalencs.

Com que coneixen bé prou la meua dèria, tot sovint em deixen fotografies antigues, programes i tota mena de documents molt interessants, per tot el qual els resto molt agraït.

Heus aquí d'on ve això dels regals i dels préstecs.

A fi que m'entengueu encara millor, us posaré dos exemples:

Complint una promesa que em féu, el doctor Josep Masferrer, millor dit, "en Pepitu Masferrer", tingué la gentilesa de portar-me un programa d'un partit de futbol celebrat en el camp d'esports de "La Escala FC" ja fa una colla d'anys. Cal remarcar que aleshores encara no s'anomenava "Miramar".

Un altre detall important és que en el programa, com ja hem constatat amb altres que ens han arribat a les nostres mans –i és una llàstima– no hi consta ni el mes ni l'any. Tan sols diu: diumenge dia 15, a les 5 de la tarda. Però en Pepitu Masferrer el situa entre els anys 22 i 23, que és quan ell jugava en l'equip escalenc, tal com es pot veure en l'alineació que trobareu més avall. Recorda que estava acabant la carrera de medicina. Tenia 24 anys. Fins i tot, en una ocasió suspengué les pràctiques que feia a la clínica per venir a jugar un partit a l'Escala.

Seguint l'ordre de l'esmentat programa, llegim que "lluitaran els potents equips: FC Rapit i La Escala FC".

No sabem a quina població pertanyia el visitant, mentre que l'equip local estava format per: Massafont; Bou, Forné; Ros, Sureda, Poch; Callol, Solés, Puig, Cros, Masferrer. Suplent: Burcet. Arbitrà l'escalenc Martí Rauret, cosa força freqüent en partits d'aquesta categoria, donat que no hi havia àrbitres col·legiats. Jo recordo, en la meua infantesa, haver assistit a molts partits en els quals l'àrbitre era un simple afeccionat del poble, vestit de paisà.

Juntament amb el programa en qüestió, el Doctor Masferrer em lliurà unes quantes fitxes de futbol de l'equip de l'Escala de la temporada 1923-1924. Pel seu valor local, històric i futbolístic, en repodíem dues: l'una, del propi Doctor Masferrer; i l'altra, la que corresponia al porter de l'equip –es fàcil endevinar-ho per la fotografia–, l'Ernest Mercader, el fill de la "Caterineta Gorrista". Potser la gorra que porta era de la seva pròpia botiga que tenien al carrer de l'Hospital, avui dia Pintor Joan Massanet.

Per si no es llegeix bé, en copiaré literalment el seu contingut, que diu així:

"La present llicència o tarja de identitat és valedera per un any a partir del dia 1º de setembre; sa presentació és obligatòria abans de tot 'Match' oficial.

El que subscriu es compromet a respectar les regles del joc, així com els Estatuts i Reglaments de la Federació".

El segon exemple dels meus espontanis col·laboradors fa referència a les fotografies antigues que m'ha deixat la Neus Ximins, la signatura de la qual apareix tot sovint a les pàgines de L'ESCALENC.

D'aquelles, n'he escollit per aquesta ocasió la que acompanya aquestes línies, obra del prestigiós Esquirol. Es tracta, com veureu, d'un dia de sardanes a la plaça de l'Ajuntament, pels anys vint.

Al fons hi ha l'edifici que feia d'escola de les nenes i que més tard seria el taller mecànic de can Solà, fins fa ben poc.

Cap a la dreta hi tenim la casa de can Badoret, la qual, més tard, acolliria la petita central telefònica, de la qual se n'encarregaria durant molts anys la seva filla Caterina qui, per la seva feina, seria coneguda per la "Catrina de Teléfonos".

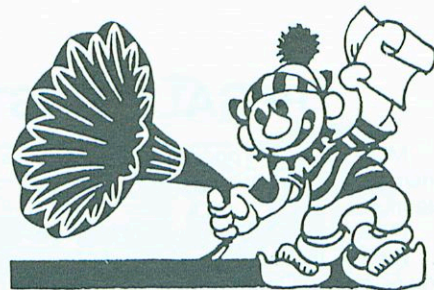
Ombregen unes acàcies, arbre molt abundant dins l'Escala d'aquella època. Elles donaren pas, més endavant, al tancat d'arbustos que els grans recordem molt bé, amb quatre entrades arquejades i la palmera al mig, l'únic que encara resta avui dia.

Fixant-nos en la rotllana, la podríem qualificar de "masclista", ja que tots els seus components són homes, com homes també són gairebé tots els espectadors. Potser era l'hora que les dones feien el dinar, un dinar que bé podríem qualificar-lo de "festa major" per tan empolainats com van els balladors.

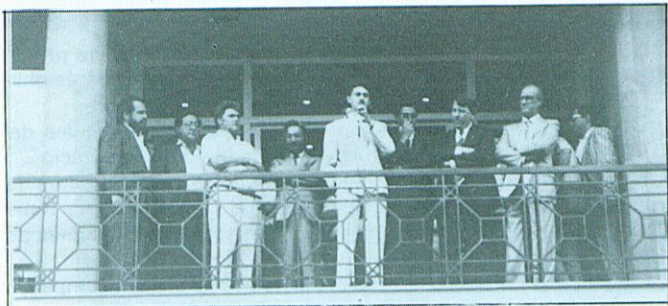
Uns i altres, tant els que ballen com els que miren, tots van coberts amb gorra i amb elegants barrets. Anys enrera, a l'Escala hi havia molt el costum de portar gorra i els senyors, barret. El present document gràfic ens ho confirma.

NOTICIARI LOCAL

RESUM DE NOTÍCIES-CORRESPONENT AL MES DE SETEMBRE
SERVEIS INFORMATIUS DE RADIO L'ESCALA—EMISSORA MUNICIPAL

5/09 AJUNTAMENT: NOU EDIFICI, NOU TELÈFON

El trasllat de les dependències municipals al nou edifici del C/ Pintor Joan Massanet ha suposat alguns canvis d'infraestructura. Entre aquests canvis es de destacar l'adequació de la xarxa informàtica i les comunicacions, sobretot el telèfon. A partir de començaments de mes el nou número de telèfon de l'Ajuntament de L'Escala és el 77.22.22. De més a més l'ajuntament també ha instal·lat a prova, amb opció de compra un aparell fax. Com sabeu, el fax permet transmetre informació pel sistema de tele-fotocòpia.

8/09 REMODELACIÓ DE L'ALBERG D'EMPÚRIES

L'Institut Català de Serveis a la Joventut destinarà una quantitat pròxima als vint-i-cinc milions de pessetes per tal d'ampliar l'Alberg de Joventut d'Empúries. Aquest, que forma part de la Xarxa d'Albergs de Joventut de la Generalitat és previst que s'ampliï en dues fases. La primera d'aquestes fases es duria a terme l'any vinent i la segona no té data concreta però hauria d'estar acabada abans dels esdeveniments del 1992.

La primera d'aquestes fases d'ampliació serviria per adequar la vivenda del responsable de l'alberg i adequar el terreny d'acampada que hi ha al costat. A aquest terreny, que actualment té una capacitat per setanta campistes, se'l dotaria de serveis i dutxes i d'altres serveis necessaris per aquest tipus d'instal·lacions.

En la segona fase, es tractaria de construir-hi un conjunt de bungalows prefabricats. L'Alberg d'Empúries ha enregistrat durant aquest estiu un índex d'ocupació molt alt. En el mesos de juliol i agost hi varen passar 10.300 persones, 3900 de les quals ho van fer en el terreny d'acampada i la resta a l'edifici mateix.

15/09 INFORME DEL FUNCIONAMENT DE LA ZONA REGULADA D'ESTACIONAMENT

L'empresa explotadora de l'aparcament de la Punta, controlat amb parquímetre, ha elaborat un informe del funcionament durant aquest estiu. L'aparcament té una capacitat de trenta-tres vehicles i durant els mesos de juliol i agost n'hi han passat exactament 11.946. El temps d'estacionament està limitat a dues hores.

Segons aquest estudi el 41% dels cotxes s'hi estan una hora com a màxim i fins una hora i mitja el percentatge arriba al 64%. També crida l'atenció en aquest informe l'apartat en què es descriu el tipus de monedes que es fan servir per fer els pagaments. El 51% de les monedes eren de 5 ptes. Després segueixen les de 25 amb un 24%, les de 100 amb un 19% i les menys utilitzades, les de 50 amb un 6%.

La recaptació feta el mes de juliol va ser de poc més de tres-centes seixanta mil pessetes mentre que la del mes d'Agost li va faltar poc per arribar a les sis-centes quinze mil. Finalment esmenta l'informe els graus d'ocupació que varen ser del 51% el juliol (5 cotxes per plaça i dia) i el 83% el mes d'agost (7 per plaça i dia).

16/09 DEMÀ REPREN LA SEGONA FASE DEL CURS BÀSIC DE RÀDIO

Pel 17/09 estava previst l'inici de la segona fase del curs bàsic de producció radiofònica. En aquesta segona fase intervenen alumnes de L'Escala i Castelló i l'objectiu és confeccionar un programa de ràdio de trenta minuts de durada que formarà part d'una sèrie de programes juntament amb els que es realitzin en altres seus de cursos com el de L'Escala. En aquesta edició participen onze alumnes de L'Escala la majoria dels quals són col·laboradors de l'emissora municipal. Aquesta segona fase està previst que s'acabi el 22/10 i per finals d'any està prevista l'entrega dels diplomes oficials dels cursos bàsic.

21/09 ... I EN VAN CENT!

Aquest mes sortia a la llum el número cent de la revista mensual L'Escalenc. Amb una entrevista mantinguda amb un membre del Consell de Redacció de la revista, ens explicava que aquesta havia sorgit al confluïr dos grups: un amb voluntat de donar vida a una revista escalenca i l'altre, el que es cuidava del que en aquells moments era un folletó fotocopiats anomenat L'Escalenc. Des de llavors fins ara les coses han variat força.

Actualment la revista té una tirada mensual de cinc-cents exemplars i algunes edicions s'han esgotat. Es calcula que cada exemplar el llegeixen una mitja de tres persones i per tant a L'Escala té un sostre potencial de 1500 lectors.

Moltes felicitats i endavant L'Escalenc!

29/09 «DIMECRES CINEMA» CANVIA DE LOCAL

A partir del dimecres cinc d'octubre el cine-club escalenc, Dimecres Cinema, es farà a la Sala d'Actes el CER. Els responsables del cine-club van mantenir una entrevista amb el coordinador cultural i responsables del CER per tal d'arribar a un acord sobre la utilització de la sala d'actes. Segons sembla el lloguer de la sala és més baix i això ha fet decidir als responsables del cine-club a canviar el lloc de les projeccions.

A partir del cinc d'octubre el preu de les entrades es veurà reduït en cinquanta pessetes, quedant així el preu en tres-centes per a les entrades normals. Els joves, els estudiants i els jubilats tenen una reducció en el preu del cinquanta per cent.

La primera projecció feta al nou local serà el film «La ventana indiscreta» del director Alfred Hitchcock.

VI EDICIÓ DEL CONCURS D'EXPE- RIÈNCIES PEDAGÒGIQUES ALT EMPORDÀ - SEGON PREMI PER A JAUME SALVAT

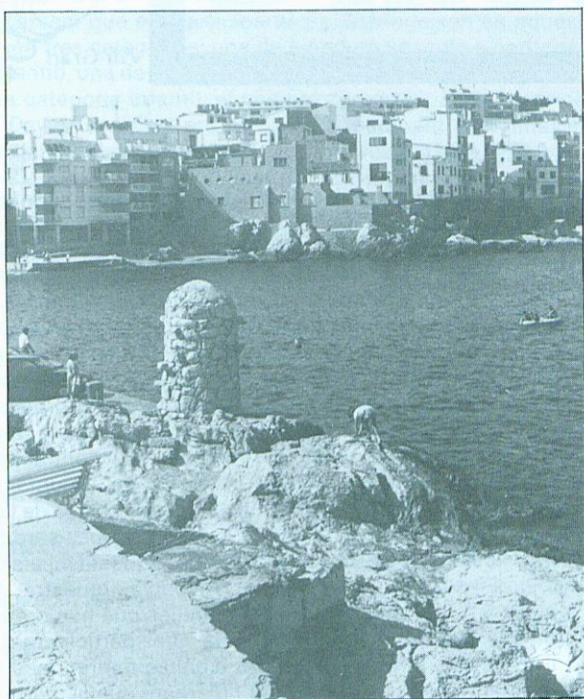
El passat dia 2 de setembre va ésser lliurat el segon Premi de la VI edició del Concurs d'Experiències Pedagògiques Alt Empordà, convocat per l'Ajuntament de Figueres, a Jaume Salvat i Pont.

En aquesta edició es van presentar un total de 10 treballs realitzats per ensenyants i pedagogs de les províncies de Girona i Barcelona.

Titol del treball premiat: «Introducció de l'Energia solar com a complement de l'especialitat electricitat a les pràctiques de Formació Professional».

Es el resultat d'una experiència docent començada ara fa tres anys per l'autor amb alumnes de tercer curs de F.P.

Enhorabona!

Continuant amb el propòsit d'informar a través de les nostres pàgines dels assumptes que creiem poden interessar als nostres lectors, hem dirigit també aquest mes les nostres preguntes al batlle Rafel Bruguera com a font més idònia. En aquest cas, referides a actuacions, serveis i altres aspectes de l'activitat municipal durant l'estiu.

Preguntes:

Una vegada passat l'estiu, com valora...

- la remodelació viària?
- l'emissari submarí?
- l'abocador?
- l'Ajuntament nou?
- altres aspectes municipals?

A) La remodelació viària a l'estiu, ha comprès tres punts:

- creació de la zona "peatonal": l'experiència ha estat molt positiva. Es va fer una enquesta entre els comerciants de la zona i va tenir com a resultat que un tant per cent molt elevat d'aquests van estar-hi d'acord. Excepció van ser els comerciants d'una part del carrer La Torre que, majoritàriament els va semblar que no s'havia de tancar; quan va acabar el mes de juliol es va canviar.

- Creació de la zona blava. La experiència d'aquest estiu ha demostrat dues coses:

- que la zona blava era massa ampla i que era molt difícil de controlar per part de la Policia Municipal.
- per l'any vinent, la farem més circumscripita al centre comercial i per tant serà més fàcil de controlar.

- Aparcament amb parquímetre. És una novetat a l'Escala. La experiència ens ha resultat molt positiva. S'ha de pensar que a la Punta hi ha espai per a 33 cotxes i que durant els mesos de juliol, agost i primers dies de setembre hi han aparcat 12.000 automòbils.

D'aquesta estadística es desprèn que s'ha aconseguit el que nosaltres preteníem: una gran mobilitat de vehicles. Pràcticament el 50% dels cotxes que han anat a aparcar allà hi han estat menys d'una hora.

El promig de cada plaça d'aparcament és de 7 cotxes diferents/dia. L'ocupació mitjana de l'aparcament el mes de juliol ha estat del 51%; de l'agost el 83% i dels primers dies de setembre, del 60%.

Com que la experiència ha estat positiva, com demostren aquestes xifres de l'estadística, es planteja la possibilitat de col·locar parquímetres en altres aparcaments, no només per a obtenir una recaudació important, sinó perquè, d'aquesta manera, s'aconsegueix que els aparcaments siguin utilitzats pel major nombre de gent possible.

B) De la depuradora, cal dir que ha funcionat, tot i que va haver-hi una avaria els primers dies de posar-la en funcionament; però es va poder reparar.

El que és més important és que gràcies a la depuradora hem pogut disposar de dues platges tradicionals a l'Escala: la del Port d'en Perris i la de la Creu. Aquestes han començat a gaudir d'uns serveis que ja havien tingut fa anys; per exemple: les passarel·les en els trampolins.

En general, l'emissari submarí ha funcionat. No ha tingut problemes quant als corrents marins que no han portat brutícia a la costa ni a les platges. A l'Escala no hi ha contaminació química sinó, fonamentalment orgànica. Si una planta de pre-tractament funciona bé, i l'emissari submarí està suficientment dimensionat i està a una distància adequada és, crec, una bona solució.

C) Parlant de l'abocador s'ha de destacar que hem pogut clausurar l'abocador vell. Només l'hem fet servir de planta de transferència i l'abocador de Pedret i Marçà ha funcionat segons les previsions. Hi hem portat una quantitat molt important d'escombraries. Alguns dies del mes d'agost hem sobrepassat les 50 tones/dia. Aquest aspecte era una mica imprevisible ja que mai s'havien pesat les escombraries i no sabíem el volum de deixalles que es feia a l'Escala. Això ens dóna un indicador important a final d'any de l'ocupació que tenim a l'Escala ja que existeixen uns barems sobre quilos d'escombraria per habitant.

Ara, el que farem, és acabar de acondicionar la planta de transferència. És una gran solució que, per primer cop, els ajuntaments de l'Alt Empordà s'hagin posat d'acord per a tirar endavant un abocador mancomunat que elimina els problemes dels municipis; que fa que es realitzi una explotació de l'abocador amb les condicions de control i de nivell ambiental adequats i les mesures correctores òptimes per tal de no provocar incendis, ni contaminació de les capes freàtiques de la Terra.

D) Pel que es refereix a la construcció del nou Ajuntament, cal dir que era d'absoluta necessitat. Un municipi com el nostre necessita d'unes oficines municipals, d'una casa consistorial adequada als seus veïns.

No cal oblidar que el nostre municipi viu, fonamentalment, del turisme i, per tant, venem la imatge. Per això, com que l'estat en el qual estaven les oficines era bastant deplorable, es feia imprescindible la construcció del nou edifici. Espero que així millorarem en el servei que oferim als ciutadans tant de l'Escala com els turistes i forasters que ens visiten.

E) Per acabar, parlaré de les novetats municipals. Aquest any encara no hem elaborat el pressupost de l'any que ve però, ja puc dir que tenim en projecte:

- la urbanització de l'Avinguda de Montgó. El projecte ja està aprovat.

- la remodelació de la Llar de Jubilats. El projecte ja està aprovat. Estem pendents de la concessió d'una subvenció per part de la Generalitat. La Llar de Jubilats pot ser realitat entre Setmana Santa i l'estiu vinent.

- construcció de la 2a fase de l'escola de Formació Professional. Consistiria en la construcció de 6 noves aules. Aquesta serà possible mitjançant un conveni amb el Departament d'Ensenyament de la Generalitat, segons el qual l'ajuntament avança els diners i fa les obres, i llavors la Generalitat retorna la inversió feta per l'ajuntament. Però, és clar, aquest tràmit dura uns 3 o 4 anys.

La construcció d'aquesta segona fase, permetrà dues coses importants:

1. descongestionar l'escola d'EGB.
2. obtindrem les aules suficients per a disposar dels espais necessaris pel que sembla imminent: la remodelació de l'ensenyament secundari fins als 16 o 17 anys.

És una de les reivindicacions que fa anys efectuem des de l'Escala als Serveis d'Ensenyament.

Les obres poden començar d'aquí un parell de mesos ja que el projecte ja està signat i aviat rubricarem el conveni. Els diners ja els tenim, doncs es va fer un crèdit al Banc de Crèdit local fa uns 7 o 8 mesos. Esperem adjudicar les obres cap al mes de novembre. A finals d'any o principis de gener podem començar les obres i, això significa que poden estar acabades al principi del curs 89-90.

Aquestes obres produiran una millora en la infraestructura escolar de l'Escala que completaria les necessitats educatives de l'Escala per un període d'anys important.

(Transcripció de M. M.)

esport i lleure

FUTBOL

Resultats del mes de setembre, quan han ja començat algunes de les competicions oficials.

Juvenils		
dia 10	Roses - L'Escala	1—4
	amistós	
dia 25	Palamós - L'Escala	6—2
Tercera Regional		
dia 11	Gualta - L'Escala	0—1
dia 18	L'Escala - Calonge	1—0
dia 24	Sant Antoni - L'Escala	1—1
Primera Regional		
dia 11	L'Escala - Llagostera	4—0
dia 18	Roses - L'Escala	3—5
dia 25	L'Escala - Hostalric	2—2

Joan Josep Palma, l'escalenc guanyador del II TROFEU JOSEP HERNANDEZ de ciclisme, de la categoria de Veterans i Ciclosport C., en la Festa Major d'enguany. Actualment defensa els colors del G.D. Texba.

CONCERTS

El dia 26 de setembre, a 2/4 de 10 del vespre, a la sala d'actes del Centre Cultural Municipal Xavier Vilanova i organitzada per l'Ajuntament, va tenir lloc l'actuació del grup de joves intèrprets escocesos «NEWBAT LE HIGH SCHOOL DALKEITH».

Aquesta actuació s'inscriu dins les visites que periòdicament realitzen a la nostra població grups d'estudiants de música de la Gran Bretanya.

En aquesta ocasió el programa es va caracteritzar per una gran varietat d'estils musicals i d'instruments emprats: música de banda, cant coral, sis guitarres interpretant el tema «If», un solo de corneta, un solo d'acordió i la interpretació d'una dansa tradicional escocesa.

El dia 26 d'octubre, igualment a 2/4 de 10 del vespre i també a la sala d'actes de l'estage social del C.E.R., es podrà tornar a presenciar una altra mostra de l'art d'aquests joves intèrprets. Aquesta vegada amb el grup «FORELANDS MIDDLE SCHOOL» que interpretarà temes lleugers de pop, cançons folk, entre altres.

SARDANES

En l'Escalenc del mes de setembre ja comentàvem les ballades de la Festa Major, anunciant alhora la Nit de la Sardana, del dissabte dia 10, amb les cobles PRINCIPAL DE LLAGOSTERA i FOMENT DE LA SARDANA i l'audiició del diumenge Diada Nacional, amb la SELVAMAR -també a les 10 de la nit- manifestacions que varen portar-se a terme amb molt bon temps. Fins i tot avançàvem que el mes d'octubre, quan tornen les baillades organitzades per la Secció Sardanista del C.E.R., hi ha programada pel dimecres dia 12, la corresponent al mes en curs, que ha de tenir lloc a les quatre de la tarda i a la Clota. La que no publicàvem, perquè s'ha contractat posteriorment, es la que, amb el patrocini de l'Ajuntament, ha d'interpretar el diumenge dia 9, a migdia, a la plaça de l'església la cobla AMOGA. Concretament han de ser dues sardanes ans de la missa de dotze, i dues a la sortida. Aquesta missa que serà acompanyada musicalment per la cobla-orquestra AMOGA, s'oficiarà especialment per a les parelles que han organitzat la gran trobada de matrimonis i a la qual participaran les que portaven més de vint-i-cinc anys d'enllaç matrimonial quan es va iniciar la festa de noces d'or i d'argent que es porta a terme cada any, des de la seva institució, i que han volgut celebrar comunitariament aquesta diada de germanor.

El mes de novembre tindrem l'Aplec de Sant Martí d'Empúries, amb les castanyes torrades, que ja n'hauréu comprat per les diades de Tots Sants a la Platja.

El dia 1 de novembre la cobla SELVATANA farà una audiició de sardanes a la Platja, a les 5 de la tarda. A les 10 de la nit al CER, la mateixa cobla oferirà un concert de música per a cobla.

L'ONZE DE SETEMBRE

Una vegada més, la primera va ser l'any 1978, la senyera catalana ha onejat en el Cargol, durant la Diada Nacional, continuïtat que no s'ha vist corresposta en els edificis de la nostra vila, en molts dels quals, incomprensiblement no s'ha manifestat, amb el més mínim detall, la commemoració de la jornada històrica.

En aquesta Diada, a les 9 del matí, animada pel grup de Grallers Cervellí, es donava la sortida als participants a la VI Festa del Pedal, que després d'un recorregut de quinze quilòmetres dins el terme municipal tornaven al lloc de sortida. A les 7 de la tarda, al Clos del Pastor va tenir lloc un concert pel Grup Retaule en el que Maria Dolors Masferrer, amb cant, Esteve Zulet, flauta, i Xavier Ballesteros, guitarra, oferiren cançons de trobadors i populars catalanes.

TENNIS DE TAULA

Fèlix Guanter

Brillant actuació de David González en el partit Catalunya-Andalusia.

David González era convocat a primers de setembre per la Federació Catalana per a formar part de la Selecció Catalana que s'havia d'enfrontar a l'andalusa en el Torneig que tingué lloc els dies 10 i 11 de setembre en el Centre d'Alt Rendiment de Sant Cugat.

Diguem que el nostre jugador tingué una actuació molt destacable com així ens ho han notificat diferents tècnics catalans que presenciaren les diferents proves i eliminatòries.

Formant parella amb el calellenc Màrius Bayon, es proclamaren subcampions en la modalitat d'equips infantils, mentre que juntament amb la jugadora del Club 7a9 Glòria Barranco, quedaren campions en l'especialitat de dobles mixtes.

Per tant, només ens cal felicitar el nostre jugador infantil per haver deixat en tan bon lloc el pavelló escalenc.

Bon paper dels jugadors del CER a les 12 Hores de Figueres.

Si el mes passat dèiem que l'actuació dels nostres jugadors a les 24 Hores de Cassà havia estat decebedora, no podem pas dir el mateix de les SETENES 12 HORES DE FIGUERES, amb una molt destacable participació escalenca, especialment a la categoria infantil.

Recordem que els participants es distribueixen en aquest Torneig en tres categories: una de jugadors nascuts a partir del 1974 (infantil), una de senior i una altra de femenina.

A la categoria infantil, el nombre de participants va ser de 32. En David González era el campió, superant a la final el jugador del FD Cassanenc Dani Ortiz en tres jocs per 16-21, 21-16 i 21-10. També es classificaren a les primeres posicions en Pere Riembaud, tercer, en Jordi Sánchez, cinquè, en Jaume Sues, sisè, mentre que en Josep Mª Vargas i en Robert Coll quedaven en els llocs n.º 14 i 21, respectivament.

A la categoria senior, en Joan Sues era setè, en Daniel Sabrià quedava a la posició n.º 20 -obtingué trofeu com a segon veterà- i en Josep Gauchia i l'Albert Surrell, a la 42 i 50, respectivament.

A més, a l'inici del lliurament de premis, en un gest que honra i qualifica el Club Natació Figueres, i més concretament el delegat Joan Turró, al CER Anxoves de L'Escala, se'ns feia entrega d'una placa commemorativa de l'ascens a 1.ª divisió nacional, en un detall que mereix el nostre més sincer reconeixement i és una mostra més de les immillorables relacions entre aquests dos club empordanesos.

Han començat les competicions provincials 88-89.

El divendres 30 de setembre i el dissabte 1 d'octubre donaven inici les proves d'equips primeres, equips terceres i equips juvenils, organitzades per la Federació gironina, amb aquests resultats per part del CER Anxoves L'Escala:

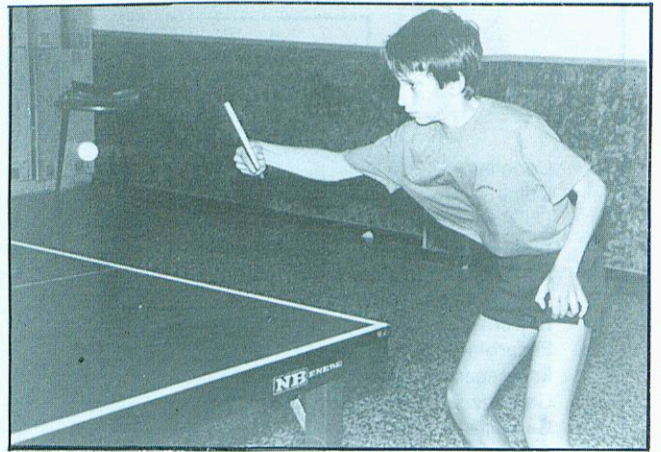
Pimeres: CER A. de L'Escala 2 / Jovent Saltenc 5

Terceres: AVAP 5 / CER A. de L'Escala 4

Juvenils: CER A. de L'Escala «A» 5 / CER. A de L'Escala «B» 1

El CER s'estrena a la 1.ª Nacional el 30 d'octubre

a punt de rebre el calendari definitiu, de moment el que sabem és que la 1.ª Nacional començarà el proper 30 d'octubre i que en el mateix grup nostre hi jugaran el TT Ripollet, CNM Hospitalet, Farauto Calella, Laes Sersan, Pla d'Urgell, Leka Enea i Athletic Sant Sebastian.

L'infantil David Gonzalez tingué una extraordinària actuació en el partit Catalunya - Andalusia, pel qual fou seleccionat, triomfant en la modalitat de dobles mixtes amb la jugadora del Club 7 a 9 Glòria Barranco.

DE MÉS I DE MENYS

COSTA BRAVA versus "COSTA DEL AZAHAR"

La manca de rigor i el frau té infiltracions que en alguns casos arriben a nivells veritablement espantosos. Tal és el cas d'aquesta foto comprada a Castellón de la Plana i que ens ha fet arribar un amable lector de L'Escalenc, en la que veiem clarament dessota una panoràmica en la que es destaca des de la Platja de L'Escala unes vistes de part del Cargol, les platges d'Empuries amb el Museu i Sant Martí al fons, l'enunciat de ...COSTA DEL AZAHAR!!

Al.lucinant, que diria aquell.

SERVEIS

Aquest forat a la roca, que molts turistes contemplen intriguats, rumiant quins misteriosos objectius pretenia en el seu temps d'activitat, representa pels escalencs una permanent acusació per la manca d'uns necessaris serveis higièncs actualitzats que proçuessin un lloc adient i públic al visitant necessitat d'alleugement corporal perentori.

Que ja ens entenem... -M

VOCABULARI GASTRONÒMIC

Cebolla – Ceba
Coles – Col's
Coliflor – Col-i-flor
Endibia – Endívia
Ensalada – Amanida
Ensalada rusa – Ensalada rusa
Entremeses – Entremesos
Escarola – Escarola
Espinacas – Espinacs
Garbanzos – Cigrons
Guindilla – Bitxo
Guisantes – Pèsols

Habas – Faves
Judías – Mongetes
Lechuga – Enciam
Lentejas – Llentilles, llenties
Nabos – Naps
Patatas – Patates
Patatas frites – Patates fregides
Patatas hervidas – Patates bullides
Pepino – Cogombre
Ràbano – Rave
Tomate – Tomàquet
Zanahoria – Pastanaga

PEIXOS I MARISCOS

Almejas – Cloïsses
Anchoas – Anxoves, aladros
Arenques – Arengades
Atún – Tonyina
Bacalao – Bacallà
Bogavante – Llamàntol
Caballa – Verat
Calamar – Calamars
Caracoles – Cargols
Cigala – Escamarlà
Congrio – Congre

UN METGE IMPULSIU

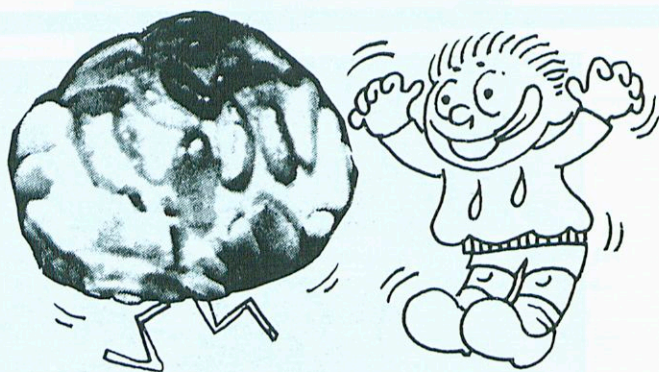
–Així que abans de venir aquí vas consultar un farmacèutic? I què us va recomanar, alguna ximpleria?
–Em va dir que vinguéss a veure-us a vós.

DILEMA

El metge al pacient cardíac:
–Quina professió teniu?
–Corredor de borsa.
–Doncs haureu de deixar-ho: es tracta de la borsa o la vida.

UN METGE SINCER

–Sou l'únic metge que m'aconsella que no em mogui de la ciutat. Tots els vostres col·legues m'han aconsellat que me'n vagi al camp.
–Perquè deuen tenir més pacients que no pas jo.

Panellets

Ingredients:

250 grs. d'ametlles crues
250 grs. de sucre
250 grs. de patates
escorça d'una llimona

Preparació:

Amb aquests ingredients es prepara la pasta que servirà de base per als diferents tipus de panellets. La utilització de patates en aquesta recepta té com a finalitat simplificar la feina a la mestressa de casa, reduint-ne el cost, i els converteix en un producte casolà a diferència dels de pastisseria.

Bulliu les patates amb pell, un cop toves, escorreu-les, pelev-les i prepareu un purè sec, deixant-lo refredar completament. A continuació afegiu-hi el sucre, les ametlles i l'escorça de la llimona. Amb una forquilla barregeu la pasta amb molt de compte per tal que no s'estovi massa. A continuació, aixafeu la barreja amb una espàtula de fusta sense remenar-la fins que quedi ben unida. Ja la teniu a punt per elaborar els panellets amb diferents gustos.

Coció:

Un cop col·locats els panellets dels diferents gustos damunt la plata de forn untada amb margarina, cal coure'ls al forn a temperatura forta (225-250 graus) de 8 a 10 minuts.

Els panellets són més bons a mesura que es van assecant, això vol dir que els podeu fer un o dos dies abans i encara seran millors.

EXAMEN D'ANATOMIA

–Digui'm el nom dels ossos del crani.
L'alumne, després de pensar-s'hi una estona, diu:
–No sé què em passa que no en puc recordar ni un...
I pensar que els tinc tots al cap!

A LA BARBERIA

Després d'afaitar-lo, el barber pregunta al client calb:
–I al cap, què us hi poseu?
–El barret –respon l'altre.

ARA VA DE DEBÒ

Una senyora va a casa del metge quan està avorrida per explicar-li sempre unes malalties imaginàries. Un dia el doctor la troba pel carrer i la saluda:

–Què tal? Fa temps que no la veia.
–Oh doctor, no se n'estranyi. No he pogut pas venir: he estat malalta...

ENTRE JUEUS

Isaïes troba Ezequiel pel carrer:
–Saps que tinc àcid úric?
–Ah, sí? A quant?

UN NOI OBSERVADOR

Un noi et és davant d'una església i en veu sortir una parella de nuvis. Sorprès, es diu:

–Bo! No és pas ruca, aquesta núvia: entra amb un senyor vell a l'església i en surt amb un de jove...

lectura

Històries que semblen contes

PARAULA ERA PARAULA

De l'abundància de llagostes (de mar) que hi havia hagut en aquesta costa, i especialment a Montgó on, segons conten se'n podien agafar amb les mans, no fa pas cap eternitat. Encara hi ha qui se'n recorda i, qui no, almenys n'ha sentit a parlar. Ho corrobora l'anèctoda, que segurament molts ja coneixeu, d'aquell infant que en asseure's a taula es queixà: –Altra vegada hem de menjar llagosta? –Sí, fill meu, li contestà el pare, som pobres i hem d'aprofitar el que tenim.

El fet que volem narrar l'hem recollit de l'explicació que ens n'ha donat en "Caietano" Bigarós, però no el podem datar amb precisió. Es podia escaure amb tota versemblança durant el primer quart del segle.

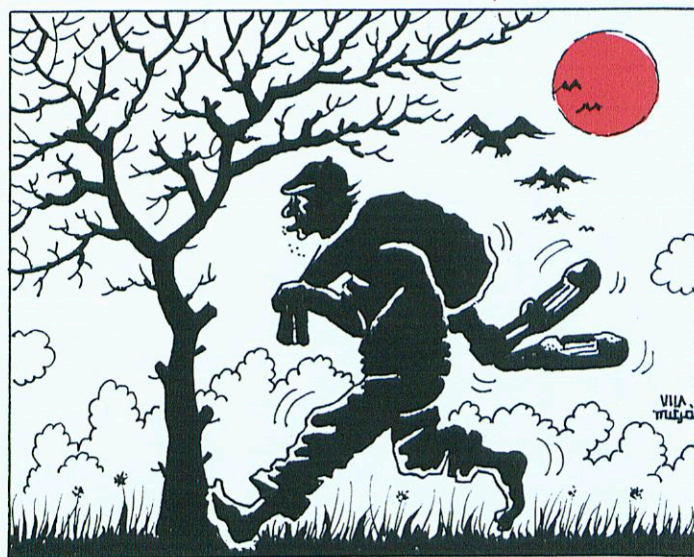
En Pere de ca l'Esclau s'havia compromès de dur un present de llagostes a una benvolguda persona de Girona, un senyor que solia passar part de l'estiu a l'Escala. Per complir la paraula donada, ell que se'n va un dia a Montgó, pesca una bona provisió de llagostes, les fica al sarró que es carrega a l'esquena igualment que les espadenyas per no esquinçar-les fent camí, i cap a ciutat falta gent. En ser-hi, i ja calçat, topa un altre conegut de la temporada estival que li pregunta:

–On vas, Pere?

–Doncs, miri, a portar aquestes llagostes.

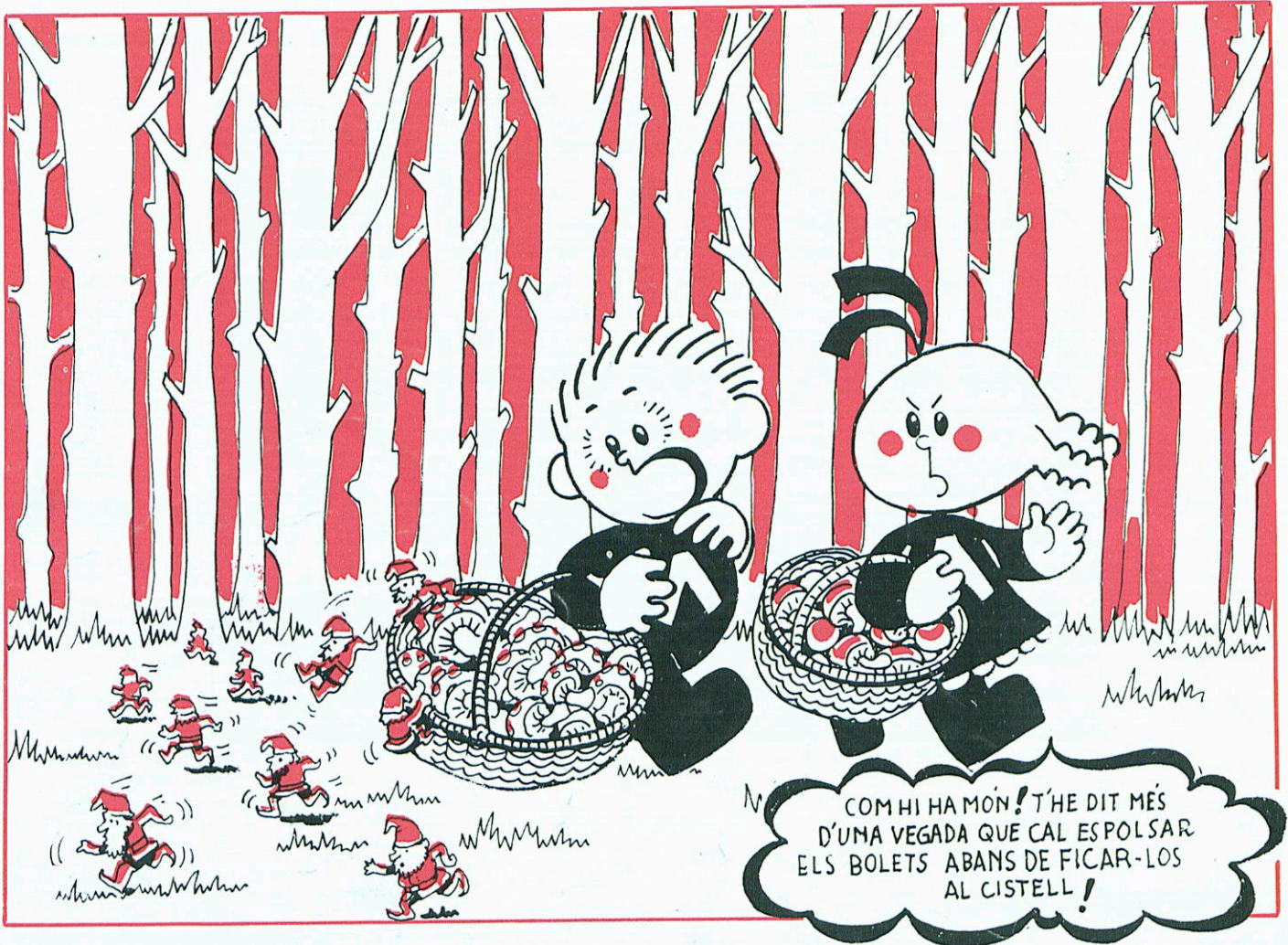
–A veure? Si me les vols vendre, te'n dono tres pessetes la carnissera.

L'oferta era temptadora; de gangues com aquesta se'n presenten molt poques per deixar-la escapar i l'Esclau s'hi avingué. Tres carnisseres a tres pessetes, nou pessetes.

De retorn i havent sopat, amb tota la família reunida, treu les nou pessetes, les posa al mig de la taula i amb la solemnitat de qui no havia vist mai tants cèntims plegats exclama: –Mireu, som rics! L'endemà torna a Montgó, fa una altra agafada de llagosta i amb el fato a coll, peix i espadenyas, tris-tras, tris-tras, altra vegada cap a Girona per fer honor a la promesa

Joaquim Armengol

RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL·LECCIONABLES

FOTOGRAFIA Nº 80

